

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 16. december 2015

Sag 190/2015

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Anders Skaaning Mathiesen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Næstved den 18. juni 2014 og af Østre Landsrets 18. afdeling den 28. april 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jytte Scharling, Thomas Rørdam, Jon Stokholm, Poul Dahl Jensen og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Anbringender

T har navnlig anført, at han i sagens forhold 1 og 3 ikke bør idømmes en straf af betinget fængsel i 20 dage, men en bøde svarende til to gange en måneds nettoløn, det vil i det foreliggende tilfælde sige en bøde på 6.000 kr. Der er ikke holdepunkter i forarbejderne til færdselslovens § 54, stk. 1 – om kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende stoffer – for, at to overtrædelser, der pådømmes samtidig, skal medføre frihedsstraf. Forarbejderne til lovændringen i 2011 henviser kun udtrykkeligt til, at der er tilsigtet en skærpelse i forhold til bødestørrelsen (fra en halv til en hel nettomånedsløn), og efter forarbejderne til straffebestemmelsen i lovens § 117, stk. 2, nr. 3, skal der kun idømmes frihedsstraf, hvis bøden overstiger to gange en måneds nettoløn.

Frakendelsestiden skal nedsættes til et tidsrum, der er kortere end den i landsretten idømte frakendelse på 5 år. Ved fastsættelsen af frakendelsestiden i denne sag bør der således lægges vægt på, at der er tale om to kørsler med kun ca. 1 times mellemrum, at der alene er påvist overskridelse af bagatelgrænsen, men ikke med sikkerhed er konstateret en nedsættelse af føreevnen hos ham, og at der ikke er sket færdselsuheld i forbindelse med kørslerne.

Endelig skal bøden i sagens forhold 3 fastsættes til det halve af normalbøden på 1.500 kr. under hensyn til hans lave indtægt, således at den samlede bøde – som det er sket i byretten – fastsættes til 6.750 kr.

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at det ved lovændringen i 2011 i det hele var lovgivers hensigt at sidestille overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21. Det gjaldt således i forhold til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, ligesom det gjaldt i forhold til konfiskation og straf. Det forhold, at lovgiver ikke valgte at fastsætte en bøde på en måneds nettoløn gange 1,21 promille for den enkelte overtrædelse af nulgrænsen, skal ses i lyset af, at det ved en overtrædelse af nulgrænsen ikke er muligt – på samme måde som i forhold til spirituskørsel – at fastsætte en ensartet promillegrænse for alle stoffer. Straffen blev således af praktiske årsager fastsat til en bøde på en måneds nettoløn, og ikke fordi lovgiver var af den opfattelse, at en overtrædelse af nulgrænsen ikke skal sidestilles med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21. To førstegangsovertrædelser af § 54, stk. 1, skal dermed sidestilles med to spirituskørsler med en samlet alkoholpromille på 2,42, hvilket efter sædvanlig praksis udløser en betinget dom på 20 dages fængsel. Der skal herudover idømmes en tillæggsbøde svarende til en måneds nettoløn.

For en enkelt overtrædelse af § 54, stk. 1, skal der efter forarbejderne til bestemmelsen ske ubetinget frakendelse af førerretten for et tidsrum af mindst 3 år. Frakendelsestiden ved flere overtrædelser til samtidig pådømmelse skal fastsættes efter en konkret vurdering og efter princippet om modereret kumulation i straffelovens § 88, og kan passende fastsættes til 5 år.

På grund af Ts forstraffe for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 121 bør der ikke ske nedsættelse til halvdelen på grund af lav indtægt af normalbøden på 1.500 kr. for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Supplerende sagsfremstilling

T er tidligere straffet, herunder ved Retten i Glostrups dom af 25. september 2009 for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 119, stk. 1, og § 121 og ved Retten i Glostrups dom af 15. december 2010 for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 119, stk. 1.

Supplerende om retsgrundlaget

Færdselslovens § 117 bestemmer bl.a.:

”§ 117. Spirituskørsel og overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, med motorkøretøj, stor knallert, traktor eller motorredskab straffes med bøde, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis
1)-2)
3) føreren findes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2,
...”

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen i § 117, stk. 2, nr. 3, der dengang fandtes i stk. 2, nr. 2, og som kun vedrørte spørgsmålet om frihedsstraf for flere tilfælde af spirituskørsel, fremgår bl.a. (jf. Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 7, s. 180):

”Efter den foreslåede § 117, stk. 2, nr. 2, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, når føreren findes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel. Bestemmelsen svarer (ud over ændringen i strafferammen) til den tidligere regel i § 117, stk. 2, nr. 2. Som konsekvens af det forhøjede bødeniveau for førstegangsspirituskørsel med en promille under 2,01, jf. lovforslagets forslag til § 117 b, stk. 1, tilsigtes dog en ændring af udmålingspraksis. Dette er begrundet i, at forslaget om at forhøje bødeniveauet til en netto månedsløn ganget med alkoholpromillen, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, nedenfor, vil betyde, at en fuldstændig sammenlægning af bøder fastsat efter § 117, stk. 1, ofte vil kunne medføre en så høj bøde, at det må forudses, at den pågældende ikke vil være i stand til at betale den.

En bøde skal derfor efter forslaget som udgangspunkt ikke kunne overstige *to gange en måneds nettoløn*. I tilfælde, hvor fuldstændig kumulation ville føre til en bøde på over dette niveau foreslås det, at der i stedet fastsættes en frihedsstraf. Herved undgås den situation, at der ydes den pågældende ”rabat”, fordi den fulde bøde ikke udmåles. Frihedsstraffen forudsættes fastsat til 20 dages fængsel, hvis den samlede promille for de kørsler, der foreligger til samtidig pådømmelse, er mellem 2,01 og 3,00, 30 dages fængsel hvis den samlede promille er mellem 3,01 og 4,01 osv.”

Nulgrænsen for euforiserende stoffer blev indsat i færdselslovens § 54, stk. 1, ved lov nr. 524 af 6. juni 2007, og ved samme lejlighed fik § 117, stk. 2, nr. 3, sin nuværende ordlyd. Af de

specielle bemærkninger til sidstnævnte bestemmelse fremgår bl.a. (jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, lovforslag nr. L 180, s. 6547):

”Til nr. 10 (færdselslovens § 117)

Det foreslås, at strafferammerne for overtrædelse af den foreslåede nulgrænse og føreevnekriteriet i færdselslovens § 54 så vidt muligt kommer til at svare til strafferammerne for spirituskørsel...

Udgangspunktet for straf for overtrædelse af føreevnekriteriet og den foreslåede nulgrænse bliver herefter bøde, ligesom det er tilfældet for spirituskørsel. Straffen skal kunne stige til fængsel, når de forhold, der er omfattet af de gældende bestemmelser i færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 1-7, foreligger.”

Højesterets begrundelse og resultat

Straffen for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1

T er fundet skyldig i to overtrædelser af færdselslovens § 54, stk. 1, begået ved to forskellige kørsler med ca. 1 times mellemrum. Spørgsmålet er, om straffen for disse to overtrædelser skal fastsættes til en bøde efter færdselslovens § 117, stk. 1, eller til en frihedsstraf efter bestemmelsen i § 117, stk. 2, nr. 3, hvorefter straffen kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren findes skyldig i flere tilfælde af overtrædelse af § 54, stk. 1.

Efter forarbejderne til ændringen i 2011 af færdselslovens § 54, stk. 1, bør overtrædelse af nulgrænsen som udgangspunkt sidestilles med de grader af spirituskørsel, som medfører ubetinget frakendelse af førerretten, dvs. spirituskørsel med en alkoholpromille på over 1,20. I forarbejderne nævnes udtrykkeligt, at frakendelsen efter lovændringen i overensstemmelse hermed skal ske for et tidsrum af mindst 3 år, men at det ikke er praktisk muligt at fastsætte bøden på samme måde som for spirituskørsel (promillen ganget med en måneds nettoløn), hvorfor der foreslås en tilnærmelse af bødestraffen, således at den forhøjes fra en halv til en hel måneds nettoløn. Efter forarbejderne til færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 3, skal der som udgangspunkt idømmes en frihedsstraf, hvis bøden overstiger to gange en måneds nettoløn, jf. Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 7, s. 180. Grænsen mellem bødestraf og frihedsstraf er ikke omtalt i forarbejderne til ændringen af § 54, stk. 1, i 2011, hvor bødestraffen som nævnt blev skærpet.

Højesteret finder på denne baggrund og efter bestemmelsen om absolut kumulation af bødestraffe i færdselslovens § 118 a, stk. 2, at der skal udmåles en bødestraf svarende til to måneders nettoløn for to overtrædelser af færdselslovens § 54, stk. 1, der pådømmes samtidig.

Efter oplysningerne om Ts indtægtsforhold fastsættes straffen i sagens forhold 1 og 3 derfor efter færdselslovens § 117, stk. 1, til en bøde på 6.000 kr.

Frakendelsestiden

Efter forarbejderne til færdselslovens § 54, stk. 1, er det forudsat, at der sker ubetinget frakendelse af førerretten for et tidsrum af mindst 3 år ved overtrædelse af bestemmelsen. Frakendelsestiden ved to overtrædelser til samtidig pådømmelse skal fastsættes efter en konkret vurdering og efter princippet om modereret kumulation i straffelovens § 88. Højesteret tiltræder, at frakendelsestiden af landsretten er fastsat til 5 år.

Straffen for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1

Højesteret finder ikke grundlag for at fravige det sædvanlige udgangspunkt, hvorefter bødestrafen for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen nedsættes til det halve for personer med særlig lav indtægt. Straffen i sagens forhold 2 fastsættes derfor efter oplysningerne om Ts indtægtsforhold til en bøde på 750 kr., der sammenlægges med bøden i forhold 1 og 3, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 2, til en bøde på i alt 6.750 kr.

Konklusion

Herefter stadfæster Højesteret byrettens dom med den ændring, at frakendelsestiden fastsættes til 5 år.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at frakendelsestiden fastsættes til 5 år fra den 14. februar 2014.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

S204300B- HMD

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 28. april 2015 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommerne Finn Morten Andersen, Ulla Staal og Jakob Groth-Christensen (kst.)).

18. afd. nr. S-2043-14:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født September 1990

(advokat Anders Skaaning Mathiesen, besk.)

Næstved Rets dom af 18. juni 2014 (2183/2014) er anket af *T*
med påstand om frifindelse i forhold 1 og 3 og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærkelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet politiassistent *V*
, der begge har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han senest havde røget hash, flere dage inden han blev anholdt.

Personlige oplysninger

Der er til brug for ankesagen foretaget personundersøgelse i henhold til retsplejelovens § 808.

Tiltalte har oplyst, at hans indkomstforhold er uændrede i forhold til SKAT's oplysning herom for 2013 på 74.661 kr.

Retsgrundlaget

Ved lov nr. 184 af 8. marts 2011 om ændring af færdselsloven (Bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer ved kørsel uden førerret, skærpelse af sanktionerne for kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v.) ændredes blandt andet lovens § 54, stk. 1, om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår blandt andet (LFF 2010-2011.1.101):

"Almindelige bemærkninger

...

5. Kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer m.v.

...

5.2. Justitsministeriets overvejelser

5.2.1. Straf og førerretsfrakendelse for overtrædelse af nulgrænsen

...

I forbindelse med indførelsen af nulgrænsen i 2007 blev det overvejet, om det var muligt at indføre en ordning med kvantitative grænser for indholdet af stoffer i blodet svarende til den kvantitative grænse for indhold af alkohol i blodet. Som det fremgår af bemærkningerne i det pågældende lovforslag, findes der imidlertid ikke tilstrækkeligt medicinsk videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde. Ikke desto mindre har en række euforiserende stoffer mv. en bevidsthedspåvirkende virkning af en sådan art, at indtagelse af stofferne i almindelighed vil medføre betydelig risiko for, at den pågældende bliver ude af stand til at føre motordrevet køretøj på betryggende vis. Hertil kommer, at euforiserende stoffer - i modsætning til alkohol - i sig selv som udgangspunkt er ulovlige at besidde mv.

Disse forhold finder Justitsministeriet i højere grad bør afspejles i strafudmålingen, uanset om føreevnen i det konkrete tilfælde beviseligt har været påvirket. Herunder finder Justitsministeriet, at kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer, som øger risikoen for trafikulykker, i sig selv er udtryk for en sådan risikoadfærd, at reaktionen bør være en ubetinget frakendelse af førerretten. På den baggrund foreslås det, at overtrædelse af nulgrænsen, der begås

med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, som udgangspunkt bør sidestilles med de grader af spirituskørsel, som medfører ubetinget frakendelse af førerretten, dvs. spirituskørsel med en promille på over 1,20.

...

I overensstemmelse med forslaget om at sidestille overtrædelse af nulgrænsen - bortset fra såkaldte »receptoverskridelser« - med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, foreslår Justitsministeriet færdselslovens § 128, stk. 2, ændret således, at frakendelsestiden for sådanne overtrædelser - ligesom ved spirituskørsel - skal ske for et tidsrum af mindst 3 år.

...

I forlængelse af forslaget om som udgangspunkt at sidestille overtrædelse af nulgrænsen med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, foreslår Justitsministeriet endvidere, at der sker en tilsvarende tilnærmelse af sanktionerne for sådanne overtrædelser i relation til selve strafudmålingen, jf. dog nedenfor om stofindtagelse i henhold til lovlig recept.

Bødestraffen for spirituskørsel i andre motordrevne køretøjer end lille knallert fastsættes i praksis i førstegangstilfælde til en måneds nettoløn ganget med alkoholpromillens størrelse, hvorfor bøden ved en alkoholpromille på 1,21 normalt fastsættes til en måneds nettoløn ganget med 1,21. Ved overtrædelse af nulgrænsen er det ikke på samme måde muligt at fastsætte en ensartet promillegrænse for alle stoffer, og det foreslås, at bødestraffen for sådanne overtrædelser i førstegangstilfælde fremover normalt fastsættes til en hel måneds nettoløn (mod en halv måneds nettoløn i dag), når overtrædelsen er begået i andre motordrevne køretøjer end lille knallert.

Overtrædelse af nulgrænsen i gentagelsestilfælde straffes allerede i dag efter samme retningslinjer, som gælder for spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21, hvorfor der ikke tilsigtes nogen ændringer i strafudmålingen i gentagelsestilfælde i disse sager.

...

De nævnte forslag om som udgangspunkt at sidestille overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, med spirituskørsel med en promille på 1,21, indebærer endvidere, at sanktionen for overtrædelse af nulgrænsen som udgangspunkt kommer til at svare til sanktionen for overtrædelse af føreevnekriteriet i § 54, stk. 2, under skærpene omstændigheder. ...

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (færdselslovens § 54, stk. 1)

...

Formålet med den foreslåede nyaffattelse af § 54, stk. 1, er at skærpe sanktionerne for så vidt angår de tilfælde af overtrædelse af nulgrænsen, hvor den pågældende har indtaget stoffet uden at have en lovlig recept, jf. 1. pkt., hvorimod der ikke tilsigtes nogen skærpelser med hensyn til tilfælde, hvor den pågældende har en lovlig recept, men har overskredet den foreskrevne dosis, jf. 2. pkt.

Med forslaget forudsættes det således, at der for overtrædelser af nulgrænsen, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, og hvor den pågældende har indtaget stoffet uden at have en lovlig recept, i retspraksis sker en sådan forhøjelse af strafudmålingsniveauet, at der i førstegangstilfælde fremover idømmes en bøde på en hel måneds nettoløn (i stedet for en halv måneds nettoløn). Der tilsigtes ingen ændringer i strafudmålingsniveauet i gentagelsestilfælde, herunder i forhold til spørgsmålet om udmåling af en betinget frihedsstraf. ...

...
Med de foreslåede ændringer af færdselslovens § 54, stk. 1, § 125, stk. 1, nr. 9, § 126, stk. 1, nr. 2, og § 133 a, stk. 3, nr. 1 (lovforslagets § 1, nr. 1, 12, 13 og 16) vil overtrædelse af nulgrænsen i relation til både straf, førerretsfrakendelse og konfiskation blive sidestillet med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21. Dette gælder dog ikke såkaldte »recept-overskridelser«, der som hidtil vil være sidestillet med spirituskørsel med en alkoholpromille på 0,51.

...”

Landsrettens begrundelse og resultat

Ad forhold 1 og 3

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Ad straf og førerretsfrakendelse

Det fremgår af forarbejderne til færdselslovens § 54, stk. 1, som affattet ved lov nr. 184 af 8. marts 2011, at kørsel under overtrædelse af nulgrænsen for euforiserende stoffer som udgangspunkt bør sidestilles med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21 både i relation til straf og førerretsfrakendelse. Landsretten finder derfor, at to førstegangsovertrædelser af § 54, stk. 1, til samtidig påkendelse som udgangspunkt bør sidestilles med to spirituskørsler til samtidig påkendelse med en samlet alkoholpromille på 2,42.

Straffen fastsættes derfor til fængsel i 20 dage.

Da det findes uformødent, at frihedsstraffen fuldbyrdes, gøres denne betinget på vilkår som nedenfor bestemt, herunder om udførelse af samfundstjeneste i 30 timer.

Der fastsættes en tillægsbøde på 4.500 kr., subsidiært fængsel i 8 dage.

Frakendelsestiden fastsættes efter princippet om modereret kumulation, jf. straffelovens § 88, til 5 år fra den 14. februar 2014.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at \mathcal{T} straffes med fængsel i 20 dage.

- Fuldbyrdelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af,
- at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden,
 - at tiltalte i prøvetiden udfører ulønnet samfundstjeneste i 30 timer inden for en længstetid på 4 måneder, og
 - at tiltalte i prøvetiden undergiver sig afvænningsbehandling for misbrug af narkotika efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse.

Tiltalte idømmes en tillægsbøde på 4.500 kr. Forvandlingsstraffen er fængsel i 8 dage.

Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, fratages tiltalte i 5 år fra den 14. februar 2014.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 28-04-2015

Hawa M. Dahir
retsassistent

RETEN I NÆSTVED

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 18. juni 2014

Retten nr. 2183/2014

Politets nr. 1900-80244-00013-14

Anklagemyndigheden
mod

T
Født September 1990

Anklageskrift er modtaget den 22. april 2014.

T er tiltalt for

1.

færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., ved den 14. januar 2014 kl. 16.23 at have ført personbil ad vej ud for kantpæl 4,0 i efter at have indtaget det bevidsthedspåvirkende stof, hash, som er klassificeret som farlig for trafiksikkerheden, og hvor indholdet af det aktive komponent i blodet under eller efter kørslen oversteg bagatelgrænsen.

2.

ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, ved den 14. januar 2014 kl. 16.43 på P-pladsen foran politistation, i at have optrådt fornærmeligt, idet han råbte "fucking bumser" til patruljen, hvilket var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

3.

færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., ved den 14. januar 2014 kl. 17.24 at have ført personbil ad vej i udadgående retning ud for kantpæl 5,0 i efter at have indtaget det bevidsthedspåvirkende stof, hash, som er klassificeret som farlig for trafiksikkerheden og hvor indholdet af det aktive komponent i blodet under eller efter kørslen oversteg bagatelgrænsen.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagenyndigheden har påstået, at tiltalte skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at frakendelsen skal ske ubetinget.

T har nægtet sig skyldig i forholdene 1 og 3 og erkendt sig skyldig i forhold 2.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnet politiassistent V

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Der blev den 14. januar 2014 kl. 16.39 og kl. 18.09 taget en blodprøve fra tiltalte. I blodprøverne blev der konstateret Tetrahydrocannabinol (THC) i en koncentration over bagatelgrænsen.

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er begyndt i på . Han kan bekræfte en indkomst på 74.661 kr. for 2013, som angivet i skatteattesten.

Rettens begrundelse og afgørelse

På baggrund af resultaterne af analyser af to blodprøver udtaget fra tiltalte den 14. januar 2014 og den af vidnet politiassistent V ** afgivne forklaring er det bevist, at tiltalte er skyldig i forholdene 1 og 3 i overensstemmelse med tiltalen.

Ved tiltaltes erkendelse i forhold 2, der støttes af vidnet politiassistent V ** forklaring er det bevist, at tiltalte er skyldig i dette forhold i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til en bøde på 6.750 kr., jf. færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., og ordens bekendtgørelsen § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 6 år fra den 14. februar 2014, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, jf. § 128.

Thi kendes for ret:

7 skal betale en bøde på 6.750 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 6 år fra den 14. februar 2014.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Mette-Lise Pommer
kst. dommer

/smo

* Berigtiget i henhold til retsplejelovens § 221.

Retten i Næstved, den 8. juli 2014

Mette-Lise Pommer

** Berigtiget i henhold til retsplejelovens § 221.

Retten i Næstved, den 11. juli 2014

Mette-Lise Pommer
Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I NÆSTVED, den 11. juli 2014

Anne-Mette Pedersen
Kontorfuldmægtig